

IMAAM 'ALII (A.S.)

DVIJE HUTBE O OVOM SVIJETU RJEČITA UPUTA (NAHDŽU'L-BALÂGAH)

HUDBA Br. 110 (UPOZORENJE GLEDE OVOG SVIJETA)

Sad vas, zacijelo, plašim ovim svijetom, jer on je sladak i zelen, okružen žudnjama, i željom za neposrednim užicima. On izaziva divljenje s malim stvarima, urešen je nadama, i ukrašen obmanom. Njegovi užici ne traju, njegovi se udarci ne mogu izbjeći. On je obmanjujući, štetan, promjenjiv, zamoran, prolazan, podložan propadanju, proždrljiv i harajući. Kad dođe do krajnjih granica želja onih koji su mu naklonjeni i zadovoljni njim, stanje je upravo onako kako Alláh, Slavljen je On, kaže (u Qur'ánu):

... I kao voda koju spuštamo s neba, pa se zemaljsko bilje s njom pomiješa, a onda osuši i postane suha strnjika koju vjetrovi raznesu; jer Alláh ima moć nad svim. (18:45)

Niko ne primi užitke ovog svijeta a da poslije ne oplače, i niko ne uživa njegove udobnosti s prijeda a da se straga ne suoči s teškoćama. Niko ne primi kišicu olakšanja u njem a da se na nj ne izlije pljusak nevolje. Vrijednost ovog svijeta je upravo ta, da ujutro podržava čovjeka, a uvečer ga ne poznaje. Ako mu je jedna strana slatka i ugodna, druga mu je gorka i uznemirujuća.

Niko ne osigura užitak u njegovoj svježini a da se ne suoči s teškoćom njegovih nedaća. Niko neće provest noć pod krilom sigurnosti a da ujutro ne bude pod perjem straha s vrha krila. On je obmanjujući, i sve što je u njem je varka. On je prolazan, i sve što je u njem ima da nestane. Nema dobra u njegovim dobrima osim u pobožnosti. Kogod uzme od njeg malo skupi mnogo onog što će mu podariti sigurnost, dok onaj koji od njeg uzme mnogo uzima ono što će ga uništiti. Uskoro će se rastaviti od onog što je skupio. Koliko se ljudi oslonilo na nj pa ih je on ožalostio; osjetio mir s njim pa ga on pomeo; koliko ih je bilo uglednih pa ih on unizio, i koliko mnogo ih je bilo uznosutih pa ih je on ponizio.

Njegova vlast je promjenjiva. Njegov život nečist. Njegova slatka voda

je gorka. Njegova jela su otrovna. Njegova sredstva slaba. Život u njemu je izložen smrti; zdravlje u njemu je izloženo bolesti. Njegovo je carstvo podložno otimačini. Jaki u njemu su pobijeđeni, bogati pogođeni nevoljama. Susjed u njemu opljačkan.

Zar ne obitavate u kućama onih prije vas koji su bili dugovječniji, boljih osobina, uzvišenijih želja, mnogobrojniji, i s većom vojskom. Kako su se posvetili svijetu i dali mu prednost! A zatim su ga napustili bez ikakve potrebne opskrbe i bez jahalice da ih nosi.

Imate li vijesti da je ovaj svijet ikad bio dovoljno plemenit da im da otkup, ili bilo kakvu podršku, ili dobro društvo? On ih je umjesto toga obasuo nevoljama, oslabio nedaćama, zlostavljao katastrofama, obarao ih na noseve, gazio kopitama, i pomagao mijene vremena protiv njih. Primjetili ste uzdržanost prema onima koji su mu se približili, stekli ga i usvojili, dok se nisu zauvijek rastali od njega. Da li im je dao ikakvu opskrbu osim gladi ili ih učinio stanovati osim na skućenim mjestima, ili im dao svjetlo umjesto tmine, ili im na kraju podario išta drugo osim pokajanja? Je li to što toliko tražite i za čim uporno žudite? Kako je on loše obitavalište za onog ko ne sumnja u nj da je takav, i ko nije sačuvao strah od njega?

Treba da znate kao što znate da ga trebate napustiti, i otići s njega. Dok ste na njem, uzmite pouku od onih "koji su uzvikivali 'ko je moćniji od nas'" (Qur'án, 41:15), ali su nošeni do svojih grobova, no ne kao jahači. Zatim je učinjeno da ostanu u grobovima, ali ne kao gosti. Grobovi im bješe sačinjeni od zemlje s površine. Njihovi kefini sačinjeni od tla. Stare kosti postale su njihov komšiluk. Njihovi susjedi su oni koji ne odgovaraju onom ko ih zove, niti odbijaju nevolje, niti obraćaju pažnju na onog koji oplakuje.

Ako im je data kiša, ne vesele se, ako se suoče s gladju nisu razočarani. Zajedno su, ali svako odvojen. Blizu su, ali ne vide jedni druge. Trpe, i ne mrze. Neznalice su, a zloća im je odumrla. Nema straha od nevolje s njihove strane, niti nade da izbave iz nevolje. Oni su razmijenili ledja zemlje za svoj stomak, prostranstvo za tjesnoću, familiju za samoću, svjetlo za tminu. Oni su došli na nj kako su ga i napustili; bosonogi i nagi. Oni su otišli sa njega sa svojim djelima prema trajnom životu i vječnoj kući, kao što Alláh kaže:

... kako smo otpočeli prvo stvaranje, tako ćemo ga i obnoviti. O bečanje koje nas obavezuje, mi smo uistinu oni koji smo izvršitelji. (Qur'án , 21 :104)

HUDBA Br. 130.
(O ONIMA KOJI NEOPRAVDANO OKRIVLJUJU OVAJ SVIJET)

"Dopustili ste sebi da se u nj zaljubite, da vas očara, a onda ga optužujete i okrivljujete. Imate li ikakva razloga ili prava da ga optužujete, i nazivate grješnikom i zavodnikom? Ili, zar ovaj svijet ne zove vas opravdano pokvarenim nitkovom i griješnim licemjerom? Kad je je to on učinio da izgubite razum i rasudjivanje? I kako vas je to on prevario ili privukao svojim pretvaranjima? Da li je on sakrio od vas činjenicu krajnjeg cilja svega što on drži, činjenicu vladavine smrti, propadanja i razaranja u njegovu carstvu? Da li vas je držao u neznanju o sudbini vaših predaka i njihova konačnog boravišta pod zemljom? Da li je on zatajio od vas počivalište vaših majki? Zar ne znate da su se one vratile u prah? Mora da ste mnogo puta posjetili bolesnike i mora da ste mnoge od njih vidjeli izvan mogućnosti medicine. Ni znanost liječenja niti vaša njega i prisustvo ni vaše molitve i plač nisu produžili njihov životni vijek, i umrli su. Brinuli ste za njih, osiguravali najbolju medicinsku pomoć, okupljali poznate liječnike i osiguravali za njih najbolje lijekove. Smrt se nije mogla potisnuti, ni život produžiti. Nije li vas u ovoj dramu i u ovoj tragediji ovaj svijet darovao poukom i moralom?

Svakako, ovaj svet je kuća istine za one koji ga pažljivo promatraju, mjesto mira i odmora za one koji razumiju njegove putove i hirove, on je najbolje radilište za one koji žele pribaviti nagrade za život na Onom svijetu. On je mjesto stjecanja znanja i mudrosti za one koji žele da ih steknu, mjesto bogoštovlja za Allahove prijatelje, i za meleke. On je mjesto gdje su Poslanici primali Allahova otkrovenja. On je mjesto za čestite i svete ljude da čine dobra djela, i tako njima priskrbe za se nagrade. Samo u ovom svijetu oni mogu trgovati sa Allahovom naklonošću i blagoslovima i samo dok žive ovdje mogu razmjeniti svoja dobra djela za Njegove blagoslove i nagrade. Gdje bi se drugo to moglo uraditi?

Ko si ti da psuješ ovaj svijet kad je on otvoreno objavio svoju smrtnost i smrtnost svega što je povezano s njim, kad je dopustio svakom od svojih stanovnika da shvati da će se svi suočiti sa smrću, kad im je na svoj način dao ideju o nedaćama s kojima se moraju ovdje suočiti, a kroz prizor privremenih i nestalnih zadovoljstava dao im obrise vječnih zadovoljstava raja, i predložio im da žele i rade za nj. Ako ga izučavate kako treba, naći ćete da vas on jednostavno upozorava i zastrašuje posljedicama zlih djela, i navodi vas na dobra djela, da svake noći daje nove nade za spas i napredak u vama, a svako jutro stavlja pred vas nove strepnje i nove brige.